

سید جلال الدین حسینی «مؤید الاسلام»

جامع‌ترین و مفیدترین شرح حالی که از مرحوم مؤیدالاسلام نوشته شرحی است که آقای ایران پرست فرزند آقای داعی اسلام در شماره ۵ و ۶ سال دهم مجله ارمغان طبع کرده است. جلال الدین حسینی در شنبه ۱۳ رجب ۱۲۸۰ هجری در کاشان محله کلهر بدنیا آمد. پدر او مرحوم سید محمد رضا مجتهد کاشانی است.

خاندان پدر بر پدر اهل علم و اجتهاد بوده‌اند. جلال الدین حسینی نابینا بود، مؤید تحصیلات ابتدایی یعنی فارسی، و مقدمات عربی را در کاشان و سپس برای تکمیل تحصیلات به اصفهان رفت. ابتدا در مدرسه حکیم خدمت حجت الاسلام مرحوم عبدالمعالی به تعلیم سطوح پرداخت سپس در مدرسه صدر در درس آخوند ملامحمد کاشی و آیت‌اله شریعت و دیگر اساتید حاضر گردید و بعد بتهران و خراسان و عراق عزیمت و در سامرا در خدمت آیت‌اله حاجی میرزا محمد حسن شیرازی به دروس خارج پرداخت. و سپس به نقاط دیگر از جمله عمان مسافرت نمود و با سید جمال‌الدین اسنادآبادی و دیگر شخصیت‌های معاصر ارتباط داشت بعد از رفتن به هندوستان در هند که او روزنامه کثیرالانتشار حبل‌المتین را نزدیک به چهل سال منتشر کرد که چندین بار توسط انگلیسی‌ها که در هند حاکم بودند بعلت مقاله‌های روشنگرانه توقیف شد^(۱)

مرحوم مؤید اسلام با وجود چشم نابینا، پیش بینی کرده بود که «... شمولیت روس و آمریکا در جامعه ملل در موضوع محدود ساختن سلاح و نزدیک شدن روس و انگلیس در تجدید روابط سیاسی و اقتصادی همه دال است بر اینکه جنگ آینده حتمی و در اطراف سنوات ۱۹۳۵ و ۱۹۴۰ رونما خواهد گردید.»^(۲)

این پیش بینی درست است ۱۲ سال قبل از شروع جنگ دوم و ۸ سال قبل از حمله

۱- صدر هاشمی، محمد، تاریخ جراید و مجلات ایران (جلد دوم)، اصفهان ۱۳۶۲، صفحه ۲۰۵.

۲- حبل‌المتین سه شنبه ۷ آذر ماه ۱۳۰۶ شمسی (۲۹ نوامبر ۱۹۲۸ م).

ایتالیا به حبث صورت گرفته بود.^(۱) و افسوس که خود به سال ۱۳۰۹ شمسی (۱۹۳۰ م.) در گذشت و نماند تا به دیده دل، دوربینی خود را بینند.^(۲)

مرحوم مؤیدالاسلام شخصی بود متدین و ایران دوست و مخالف سلطه و با دخالت کشورهای خارجی چه در ایران و کشورهای مسلمان مخالف بود و در طی چهل سال روزنامه نگاری چندین بار نشریه اش توقیف شد ولی او دوباره با همت والای خود و پشتکار دست از مبارزه نکشید و از جهان بینی شگرفی برخوردار بود.

۱- باستانی پاریزی نامی هفت بند (مجموعه مقالات) ۱۳۵۰، صفحه ۱۶۵.

۲- باستانی پاریزی، محمد ابراهیم، تن آدمی شریف است، صفحه ۱۳۳.